

[Erling Dinesen.]

ikke, og de oppositionsforslag, som blev stillet, er blevet afvist af arbejdsministeren den ene gang efter den anden.

Vi regnede derefter helt sikkert med, at et forslag om revision af arbejdsløshedsloven i alle tilfælde ville blive bebudet i statsministerens åbningstale i år, men heller ikke det er sket. Det siges ganske vist i åbningstalen, at det nedsatte udvalg forventes at afslutte sit arbejde i nær fremtid, men der er intet som helst nævnt om, hvorvidt regeringen agter at komme med et lovforslag. Det har vi nu hørt arbejdsministerens udtalelse om at han har i tankerne, men det var nogenlunde den samme besked, vi fik for et års tid siden.

Vi har den opfattelse fortsat, at det haster med en revision, en revision, som egentlig for længst burde have fundet sted, og når vi har rejst et af de vigtigste spørgsmål i forbindelse med revisionen, er det, fordi — det tror jeg arbejdsministeren vil erkende — der er skabt særlige forventninger om en mere rimelig og tidssvarende understøttelsesordning end den, vi har i dag.

Selv om det måske hos enkelte vil vække en vis irritation, føler jeg, det både er berettiget og nødvendigt at minde om de aftaler, der ligger fra foråret 1967, da også det radikale venstre var enigt med socialdemokratiet i, at de forbedringer, som dengang blev gennemført, ikke var tilstrækkelige. Også det radikale venstre gav i betænkningen af 9. februar 1967 udtryk for, at det endelige resultat måtte være en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under arbejdsløshed. Og det radikale venstre var med i opfordringen til den daværende arbejdsminister om at lægge dette sigte til grund i det videre arbejde. Jeg håber derfor, at arbejdsministeren til trods for afvisningen her i dag i alle tilfælde fortsat vil have denne målsætning for øje.

Det kan man nok have nogen tvivl om, når man hører arbejdsministeren her udlægge det på den måde, at de 90 pct. i realiteten er en 100 pct.'s dækning for tabt arbejdsfortjeneste. Så vidt tror jeg ikke man kan gå. Men i øvrigt må det vel være indkomstbortfaldsprincippet, som lægges til grund i sådanne situationer.

Det må være rimeligt at sikre den større grad af ligestilling på arbejdsmarkedet mel-

lem de forskellige lønmodtagergrupper, som dette forslag er et udtryk for. Det drejer sig, synes jeg, i særlig grad om en retfærdighedshandling over for de tusinder af lavtlønnede kvinder og ikke mindst ikke-faglærte mandlige arbejdere.

Fælles for alle arbejdsløshedskassemedlemmer er den nedgang i understøttelsen, som finder sted, når kildeskatten træder i kraft den 1. januar 1970. Denne ordning betyder, at understøttelsen under ledighed reduceres med op til 60 kr. pr. uge, og det er klart, at det mærkes alvorligt med det understøttelsesniveau, som vi har i dag. Nu vil jeg gerne føje til, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at dette ikke skal opfattes som en beklagelse af, at understøttelse skal kildebeskattes; understøttelser har altid været skattepligtig indkomst, og det er altså helt i sin orden. Men det er klart, at når man nu skal betale skat under en måske langvarig arbejdsløshedsperiode, så er man dårligere stillet end før, hvor man kunne få håndteret med skatten, til bedre tider oprandt. Det er altså ikke kildeskatten, men understøttelsens højde, der er grund til at beklage sig over, og det er derfor, vi må have ændret disse satser. Det ville være meget betydningsfuldt, om en forbedring fik virkning fra 1. januar 1970.

Nu har vi altså fået at vide af arbejdsministeren, at det sagkyndige udvalg er ved at være færdigt med sit arbejde. Jeg håber, man i alle tilfælde meget hurtigt fremsætter et forslag her i tinget, fordi det af de grunde, jeg har nævnt her, og af mange andre er nødvendigt, at i alle tilfælde dette væsentlige spørgsmål i arbejdsløshedsforsikringen meget hurtigt bliver klaret.

Asger Jensen: Sidste gang vi her i det høje ting forhøjede arbejdsløshedsunderstøttelsen — jeg tror endda, man kan sige: væsentligt forhøjede den — skete det på baggrund af en indstilling fra arbejdsmarkedets parter, som var blevet enige derom. Da var det ikke sådan, at den socialdemokratiske regering på eget initiativ tog standpunkt hertil, man forventede en sådan indstilling. Enhver, der kender en smule til disse ting, ved, at Wechselmann-udvalget arbejder på højtryk for at komme med en indstilling, og så vidt jeg kan forstå, skulle der være gode udsigter til en positiv ind-